

Vergaderjaar 1993–1994

23 478

Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus

Nr. 4

VOORLOPIG VERSLAG

Vastgesteld 31 maart 1994

De vaste Commissie voor Justitie¹, belast met het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel, heeft de eer van haar voorlopige bevindingen als volgt verslag uit te brengen.

ALGEMEEN

De leden van de CDA-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het voorliggende wetsvoorstel. Zij herinnerden eraan dat zij bij de behandeling van het beleidsplan «Samenleving en Criminaliteit» van 22 mei 1985 de wenselijkheid van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus naar voren hebben gebracht. Zij waren verheugd dat thans de parlementaire behandeling van dit wetsvoorstel een aanvang kan nemen. Het niet langer laten ressorteren van de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus onder de werking van de Wet op de Weerkorpsen zagen de leden van de CDA-fractie als een erkenning door de regering van de volwassen positie die de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus in de Nederlandse samenleving innemen. De gewaardeerde en maatschappelijk breed gedragen taken van de particuliere beveiligingsorganisaties in aanvulling op de taken van de politie krijgen door middel van het onderhavige wetsvoorstel een legitieme basis.

Ook binnen de andere lidstaten van de Europese Unie groeit de betekenis en omvang van de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus. In dat kader vroegen de leden van de CDA-fractie of het niet wenselijk is dat op Europees niveau gestreefd wordt naar standaardisering van de richtlijnen met betrekking tot particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus. Kan de regering informatie verstrekken over de regelgeving in andere lidstaten van de Europese Unie met betrekking tot de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus?

Alvorens de memorie van toelichting en de wetstekst nader te becommentariëren, constateerden de leden van de CDA-fractie dat ook particuliere geld- en waardetransportbedrijven zullen vallen onder de beoogde

¹ Samenstelling:

Leden: Stoffelen (PvdA), V. A. M. van der Burg (CDA), Schutte (GPV), Korthals (VVD), Wiebenga (VVD), Laning-Boersema (CDA), Dijkstal (VVD), Vermeend (PvdA), Brouwer (GroenLinks), Kohnstamm (D66), Wolfensperger (D66), ondervoorzitter, Swildens-Rozendaal (PvdA), voorzitter, Van Traa (PvdA), De Hoop Scheffer (CDA), Soutendijk-van Appeldoorn (CDA), Van de Camp (CDA), Biesheuvel (CDA), Jurgens (PvdA), Koffeman (CDA), Kalsbeek-Jasperse (PvdA), Zijlstra (PvdA), M. M. van der Burg (PvdA) en Bloemen (CDA).

Piv. leden: Apostolou (PvdA), Willemse-van der Ploeg (CDA), J. T. van den Berg (SGP), Dees (VVD), Te Veldhuis (VVD), Van der Heijden (CDA), Rempt-Halmmans de Jongh (VVD), Vliegenthart (PvdA), Sipkes (GroenLinks), Scheltema-de Nie (D66), Groenman (D66), Van der Vaart (PvdA), Middel (PvdA), Tegelaar-Boonacker (CDA), Bijleveld-Schouten (CDA), Doelman-Pel (CDA), Hillen (CDA), Stermerdink (PvdA), Vreugdenhil (CDA), Leerling (RPF), Van Nieuwenhoven (PvdA), Van Heemst (PvdA) en Koetje (CDA).

Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus. In de samenleving in het algemeen en bij politici en justitie in het bijzonder, is er de laatste tijd meer aandacht om greep te krijgen op personen en organisaties die werken met «zwart en grijs» geld, veelal verkregen via frauduleuze handelingen.

De leden van de CDA-fractie sloten niet uit dat de particuliere geld- en waardetransportbedrijven, op grote schaal geld en andere waardevolle zaken transporteren die vanuit een grijs of zwart circuit zijn verkregen. De aan het woord zijnde leden vroegen of de particuliere geld- en waardetransportbedrijven verplicht zijn om een register bij te houden waarin staat aangegeven wat men vervoert, voor wie en namens wie men vervoert, alsmede wat de waarde is. Gelet op het belang om greep te krijgen op het omvangrijke grijs- en zwartgeldcircuit in Nederland, zou het wellicht wenselijk zijn dat deze particuliere geld- en waardetransportbedrijven verplicht zijn om opgave te doen van hetgeen zij aan geld en andere waardevolle zaken transporteren.

De leden van de CDA-fractie vroegen of wordt overwogen om over te gaan tot een centraal meldpunt waar de beheerders van particuliere geld- en waardetransportbedrijven een opgave doen van de met naam en toenaam getransporteerde geldhoeveelheden. Zou in dat kader overwogen kunnen worden dat het centrale meldpunt de verplichting krijgt, door middel van een uitvoeringsmaatregel, de Officier van Justitie te melden wat er aan geldtransporten heeft plaatsgevonden?

Aan dit wetsvoorstel is een voorontwerp van wet vooraf gegaan. Dit voorontwerp is toegezonden aan branche- en andere maatschappelijke organisaties en aan een aantal overleg- en adviesorganen. De leden van de CDA-fractie hadden in de praktijk kunnen constateren dat dit inderdaad het geval is. Het stemt tot tevredenheid dat een enkele branche- en andere organisatie zo vriendelijk is geweest de leden van de CDA-fractie ook een voorontwerp van wet ter hand te stellen.

Is het mogelijk om kennis te nemen van de commentaren die door de verschillende branche- en andere maatschappelijke organisaties c.q. de benaderde overleg- en adviesorganen zijn uitgebracht? Kan de regering aangeven of de vorengenoemde organisaties en organen op onderdelen zwaarwegende bezwaren zijn blijven houden tegen een of meerdere onderdelen van dit wetsvoorstel?

Opmerkelijk is in elk geval dat naar aanleiding van reacties op het voorontwerp, een wens is gehonoreerd n.l. een verbod voor de overheid om voor derden beveiligingswerkzaamheden te verrichten. Alhoewel in de memorie van toelichting daar enige aandacht aan wordt besteed hadden de leden van de CDA-fractie behoefte aan een hechtere fundering.

Welk bezwaar is er, zo vroegen zij, als een en ander plaatsvindt op basis van een reële bedrijfseconomische calculatie.

De leden van de PvdA-fractie hadden met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel. Zij onderschreven de opvatting van de regering dat specifieke wetgeving voor de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus is vereist. In dit verband herinnerden de voornoemde leden eraan dat zij enige jaren geleden bij de parlementaire behandeling van de wijziging van de Wet op de weerkorpsen nadrukkelijk hadden gepleit voor een eigentijdse wet- en regelgeving voor particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus.

De leden van de PvdA-fractie plaatsten overigens een kanttekening bij de stelling van de regering dat de kwaliteit van de beveiligings-

organisaties vooral door de markt wordt bepaald. Deze leden wezen erop dat garanties voor kwaliteit ook worden bepaald door de opleidingseisen van de betrokken medewerkers, alsmede door een erkenningssysteem. Waar deze leden al eerder pleitten voor strengere opleidingseisen, bevreemdde het hen dat deze nu wel expliciet zal gelden voor medewerkers van particuliere beveiligingsorganisaties, maar daarentegen niet voor «particuliere» rechercheurs. Vanwaar deze discrepantie, zo vroegen zij de regering.

De leden van de PvdA-fractie onderschreven het voorgestelde verbod voor politie- en andere opsporingsambtenaren om werkzaam te zijn voor een beveiligingsorganisatie of recherchebureau, of zo'n organisatie in stand te houden. Zij vroegen of hiermee alle mogelijke betrokkenheid van politie- en opsporingsambtenaren bij particuliere organisaties wordt voorkomen.

De leden van de PvdA-fractie vroegen of de regering wel precies heeft begrepen wat zij – evenals destijds de leden van de CDA-fractie – bedoelden toen zij in 1991 bij de laatste wijziging van de Wet op de weerkorpsen pleitten voor een herkenbaar uniform voor medewerkers van particuliere beveiligingsorganisaties, dat duidelijk te onderscheiden valt van politie-uniformen. Dit onderscheid moet meer zijn dan een embleem, zoals de regering lijkt voor te stellen.

De leden van de PvdA-fractie merkten op dat in het wetsvoorstel wordt gesproken over toezicht en sancties, maar niet over een procedure voor de behandeling van klachten over het optreden van particuliere bureaus. Ook ontbreekt een centraal meldpunt en is niet duidelijk in hoeverre de politie op verzoek dan wel op eigen initiatief «inspectietaken» verricht ten aanzien van particuliere bureaus. Graag wilden zij een reactie van de regering hierop.

De leden van de VVD-fractie hadden met belangstelling kennisgenomen van de inhoud van het wetsvoorstel. Met de regering waren zij van oordeel, dat beveiligingsorganisaties van geheel andere aard zijn dan weerkorpsen, zodat aparte wetgeving is vereist. Het wetsvoorstel beoogt waarborgen te geven voor de betrouwbaarheid van het personeel van particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus, herkenbaarheid te creëren tegenover de burger en een goede afstemming te verkrijgen met het werk van de politie.

De leden van de VVD-fractie waren er niet van overtuigd, dat het nodig is beveiligingsorganisaties en recherchebureaus in een en dezelfde wet te regelen. De aard van de werkzaamheden is immers zeer verschillend. Overigens waren zij het er wel mee eens dat het publieke belang kwaliteitseisen rechtvaardigt. Het doel is te komen tot heldere eenduidige wet- en regelgeving voor enerzijds de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus en anderzijds de weerkorpsen.

De leden van de VVD-fractie vroegen of het wetsvoorstel in die opzet slaagt. Uit dit wetsvoorstel blijkt een geweldige bemoeienis van de regering. Vele artikelen krijgen een nadere uitwerking in ministeriële regelingen. De leden van de VVD-fractie twijfelden of dit de beoogde helderheid ten goede zal komen.

De leden van de D66-fractie hadden met belangstelling kennisgenomen van het onderhavige wetsvoorstel. Zij waren verheugd dat de tijd nu eindelijk rijp is dat het wettelijk regime waaronder de particuliere beveiligingsorganisaties en de recherchebureaus in ons land opereren wordt aangescherpt en geactualiseerd in een eigen wettelijke integrale regeling. Zij konden in beginsel instemmen met de hoofdlijnen van dit

wetsvoorstel. Dat er ook in de maatschappij consensus over het wetsvoorstel lijkt te zijn, moge blijke uit het – toch min of meer opmerkelijke – feit, dat de Tweede Kamer slechts één reactie op het onderhavige wetsvoorstel heeft ontvangen.

Een ander opmerkelijk feit betreft de enorme vertraging waarmee dit wetsvoorstel is ingediend. De regering had immers aangekondigd dat het wetsvoorstel nog in het voorjaar van 1992 zou worden ingediend. Tijdens de UCV van 20 december 1993 zei de Minister van Justitie dat het wetsvoorstel «nu eindelijk in het laatste stadium is gekomen, na een heleboel overleg, eigenlijk veel te veel». De leden van de D66-fractie vroegen waarom er «veel te veel» overleg is geweest en wat hiervan de oorzaak is geweest. Welke heikele punten hebben de indiening van dit wetsvoorstel doen vertragen?

De leden van de GroenLinks-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel. Met het oog op de criminaliteitspreventie hebben particuliere beveiligingsorganisaties een belangrijke taak, waardoor zij het werk van de reguliere politie voor een deel kunnen verlichten, zolang maar duidelijk is dat de particuliere beveiligingsorganisaties niet dezelfde bevoegdheden hebben als de reguliere politie.

De leden van de GroenLinks-fractie deelden daarom de opvatting van de regering dat de beveiligingsorganisaties een eigen plaats in de wetgeving behoeven, waarin zowel de afbakening ten opzichte van de politiebevoegdheden, als de waarborgen ten opzichte van burgers duidelijk is geregeld. Het wetsvoorstel komt daaraan naar hun mening voldoende tegemoet. Zo wordt terecht benadrukt dat de opsporingsbevoegdheid bij uitstek tot het domein van de politie behoort.

De leden van de SGP-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het voorliggende wetsvoorstel. Deze leden waren verheugd dat door dit wetsvoorstel de eigen positie van particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus in een afzonderlijk wetsvoorstel wordt geregeld. Het onderbrengen van deze organisaties en bureaus bij de Wet op de weerkorpsen was immers bedoeld als tijdelijke voorziening. Deze leden achtten het van belang dat er een adequate wettelijke regeling is voor het functioneren van deze organisaties en bureaus en voor de betrouwbaarheid van het personeel daarvan, alsmede voor een goede afstemming van de werkzaamheden van deze organisaties en bureaus met de taken van de politie.

2. Hoofdpijnen van het wetsvoorstel

In dit wetsvoorstel wordt aangegeven dat het zonder vergunning verboden is als beveiligingsorganisatie of particulier recherchebureau werkzaamheden te verrichten of aan te bieden. De leden van de CDA-fractie vroegen of er spanning zou kunnen gaan ontstaan met de op het departement van Economische Zaken in ontwikkeling zijnde nieuwe Vestigingswetgeving die met name voor startende ondernemers een gemakkelijker entree biedt.

In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat een vergunning wordt verleend indien naar redelijke verwachting zal worden voldaan aan de bij of krachtens de wet gestelde regels en ook overigens zal worden gehandeld in overeenstemming met hetgeen van een goed beveiligingsorganisatie of recherchebureau mag worden verwacht. De aan het woord zijnde leden vroegen wat redelijk is en wat verwacht mag worden van een goed beveiligingsorganisatie cq. recherchebureau. Kan de regering dit nog krachtiger funderen? Voorts vroegen de leden van de CDA-fractie of

bij het verlenen van vergunningen uitsluitend de lokale politie wordt geconsulteerd of dat ook andere instanties worden benaderd?

Met het toezicht op de naleving van de wet is de politie belast. In geval van niet-naleving kan aan houders van een vergunning een administratieve boete van maximaal fl 25 000 worden opgelegd. Zij waren van mening dat een administratieve boete van maximaal f 25 000 te laag is. Welke verantwoordingsplicht is er, zo vroegen de leden van de CDA-fractie, voor de politie indien zij onvoldoende de inhoud van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus controleert?

Is overwogen om een eigen controle-orgaan te creëren dat mogelijkerwijze ook door de eigen sector wordt gefinancierd zoals dat bijvoorbeeld in de verzekeringssector gebeurt met betrekking tot de Verzekeringskamer? Is het denkbaar dat in zo'n situatie een openbaar jaarverslag wordt uitgebracht? Kan aangegeven worden waarom niet voor zo'n eigen controle-orgaan is gekozen zoals bijvoorbeeld in België?

De leden van de D66-fractie constateerden dat – in afwijking van de Politiewet – de meeste bepalingen cq. bevoegdheden slechts aan de Minister van Justitie zijn opgedragen en deze toegekende bevoegdheden dus niet behoeven te worden uitgevoerd in overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken. Is het juist dat het pleidooi onder andere neergelegd in amendement nr. 55 (ingediend bij de plenaire behandeling van de Politiewet (22 562)), hoewel verworpen, materieel nu in deze wet alsnog wordt overgenomen? Of heeft in deze de Minister van Binnenlandse Zaken de «stammenoerlog» verloren?

De leden van de D66-fractie vroegen de regering bij welke instantie burgers terecht kunnen, indien zij klachten hebben over particuliere beveiligingsorganisaties of recherchebureaus?

«Het wetsvoorstel verbiedt het zonder vergunning als beveiligingsorganisatie of particulier recherchebureau verrichten of aanbieden van beveiligingswerkzaamheden of recherchewerkzaamheden» aldus de memorie van toelichting.

Betekent dit dat activiteiten op dit terrein zonder vergunning per definitie illegaal zijn en worden vervolgd op grond van de Wet Economische Delicten?

Een vergunning wordt voor maximaal vijf jaar verleend en kan aan voorschriften worden gebonden. De leden van de GroenLinks-fractie vroegen een nadere toelichting op de «kan»-bepaling. Wanneer wordt een vergunning aan voorschriften verbonden, wanneer niet? Waarom is niet gekozen voor een eenduidige regeling?

De leden van de GroenLinks-fractie achtten het onwenselijk wanneer politiemensen in hun vrije tijd werkzaam zijn voor een beveiligingsorganisatie. Zij vonden het dus een goede zaak dat dit uitgangspunt ondubbelzinnig in de wet wordt vastgelegd.

3. Verhouding tussen politie en beveiligingsorganisaties

3.1. Onderscheiden taken

«Behoudens uitzonderingen, waarbij personen in dienst van beveiligingsorganisaties zijn aangewezen als onbezoldigd ambtenaar van politie, hebben personeelsleden van deze organisaties ook geen opsporingsbevoegdheid». De leden van de CDA-fractie vroegen in welke situaties er wel sprake is van een opsporingsbevoegdheid. Kan de regering hier een aantal voorbeelden van geven?

De leden van de PvdA-fractie plaatsten kanttekeningen bij het onderscheid welke de regering aanbrengt in enerzijds de werkzaamheden van de politie en anderzijds die van de particuliere beveiligingsorganisaties. De regering stelt «dat het werk van de politie zich in beginsel beperkt tot openbaar of voor publiek toegankelijk terrein». Vervolgens stelt zij dat het «ongewenst is dat de politie op verzoek van particulieren bepaalde beveiligingswerkzaamheden verricht, tenzij daarvoor een wettelijke basis bestaat». Particuliere organisaties zouden vooral preventief werkzaam zijn, terwijl zij nooit het werk van de politie zouden kunnen vervangen, gelet op de verschillende belangen die zij dienen. De voornoemde leden vroegen de regering of dit onderscheid in de praktijk van alledag zo duidelijk is aan te brengen. Is er niet een grijs gebied waar de werkzaamheden van politie en particuliere organisaties elkaar raken en soms zelfs overlappen? Te denken valt bijvoorbeeld aan bewaking en beveiliging van voetbalstadions.

Ook wezen de leden van de PvdA-fractie op extra surveillances van de politie bij bepaalde particuliere objecten, met name als er geen particuliere beveiligingsorganisatie werkzaam is. Het omgekeerde kan echter ook voorkomen, namelijk dat individuen of bedrijven zich min of meer gedwongen voelen om een particuliere beveiligingsorganisatie in de arm te nemen, aangezien zij van mening zijn dat de politie hen daartoe geen andere keuze laat. Graag wilden zij hierop een reactie van de regering.

De leden van de D66-fractie waren van oordeel dat de regering wel heel summier ingaat op het belangrijke vraagstuk van de verhouding tussen politie en beveiligingsorganisaties. Dit klemte te meer omdat er ontwikkelingen – zoals de intrede van de dorpswacht en bijvoorbeeld de zgn. «Parconzaak» – gaande zijn die nopen tot een diepergaande discussie in deze. De leden van de D66-fractie hadden tijdens de schriftelijke behandeling van het wetsvoorstel wijziging van de Wet op de weerkorpsen reeds het een en ander over de verhouding politie en beveiligingsorganisaties te berde gebracht.

Zij wilden het toen gehouden betoog hier – enigszins aangepast – herhalen, omdat het voor de discussie van wezenlijk belang wordt geacht. De leden van de D66-fractie meenden dat een discussie over de vraag welke taken en bevoegdheden een particuliere beveiligingsorganisatie in Nederland kan en mag hebben, onlosmakelijk is verbonden met een discussie over de vraag naar de taken en bevoegdheden van de politie.

De toename en de ontwikkelingen van particuliere beveiligingsorganisaties laten een steeds sterker spanningsveld met de taak en het werkterrein van de politie zien, met name waar het de preventie van strafbare feiten betreft. Daarbij onderscheidde deze leden twee kanten: enerzijds is een tendens waarneembaar waarbij de politie zich steeds meer moet terugtrekken op de niet-winstgevende kant van «de veiligheidsmarkt»; anderzijds neemt de politie initiatieven zoals bijvoorbeeld bij stadswachtprojecten, die tot voor kort meer op het terrein van de particuliere beveiligingsorganisaties lagen.

De leden van de D66-fractie waren er voorshands nog steeds niet van overtuigd dat de eerstgenoemde tendens een wenselijke is, met name niet omdat deze er tenslotte toe leidt dat in de fundamentele twee-eenheid preventie-repressie waar het de taken van de politie betreft, het risico bestaat dat het accent komt te liggen bij de repressie, hetgeen ondermeer negatieve gevolgen zal hebben voor het publieke aanzien van de politie. Zo zijn er bijvoorbeeld al beveiligingsorganisaties actief die tegen betaling van burgers nachtelijke surveillances verrichten in de straat van die betalende burger. De belastingbetalende burger zou dan – op zich zelf terecht kunnen denken dat dergelijke surveillances eigenlijk tot het

takenpakket van de politie behoort, waar hij dus al door middel van zijn belastingheffing voor betaalt.

Momenteel zijn in grote steden stadswachten werkzaam. In een circulaire van 17 februari jl. (Staatscourant 34) van de staatssecretaris van Justitie wordt ten aanzien van stadswachten onder andere gesteld;

- de taken van de stadswachten dienen te liggen in de sfeer van het preventief toezicht op of aan de openbare weg of bij overheids-eigendommen;
- de overheid mag zich - ter voorkoming van concurrentievervalsing - door inschakeling van de stadswachten niet begeven op de markt van de particuliere beveiliging. De leden van de D66-fractie vroegen de regering of dit betekent dat indien de beveiligingsorganisaties zich begeven op het terrein van de stadswacht - zoals dus nu gebeurt -, de overheid zich moet terugtrekken omdat zij zich anders aan concurrentievervalsing schuldig zou maken. Of moeten de beveiligingsorganisaties zich op dit terrein onthouden, omdat dit tot het werkterrein van de politie behoort.

De regering stelt in de memorie van toelichting dat «het werk van particuliere beveiligingsorganisaties nooit een vervanging kan zijn van het werk van de politie, gelet op de verschillende belangen die zij dienen». Kan de regering deze stellingname in het licht van het voortgaande nader toelichten, zo vroegen de leden van de D66-fractie?

Hoe kijkt de regering overigens aan tegen dit nieuwe fenomeen van toezicht tegen betaling door beveiligingsorganisaties? Is zij niet bang dat indien hieraan geen sturing wordt gegeven dan wel hiervoor geen beleid wordt ontwikkeld, Nederland over een aantal jaren in alle dorpen en steden dorps- en stadswachten op commerciële basis zal hebben? Wat is het oordeel van de regering over de stelling dat het ontstaan van dit fenomeen een signaal is dat de overheid tekort schiet in de behoefte aan veiligheidszorg en toezicht? En indien deze ontwikkelingen zich zullen voortzetten zal dit dan niet een tweedeling in de samenleving - tussen burgers en wijken teweeg brengen: aan de ene kant de betere wijken waar burgers wonen die het kunnen betalen en zullen worden voorzien van extra toezicht en veiligheidszorg; en aan de andere kant de slechtere wijken waar burgers wonen die het niet kunnen betalen en dus van deze extra zorg verstoken zullen blijven.

Hoe kijkt de regering aan tegen de suggestie van Korpschef mr. M.A. Straver van de regio Kennemerland die, op 3 januari 1994 in zijn nieuwjaarstoespraak, opperde: «Als mensen bereid zijn om meer te betalen voor extra zorg voor hun veiligheid dan zou de lokale overheid dit ook via bijvoorbeeld de onroerendgoedbelasting kunnen kanaliseren waarbij enerzijds bereikt kan worden dat er rekening wordt gehouden met de draagkracht van mensen en anderzijds kan worden voorkomen dat dit net van extra toezicht aan de minder draagkrachtige wijken voorbijgaat. Dit is overigens geen pleidooi om dit extra toezicht door de politie zelf uit te laten oefenen; ik zou meer zien in het onderbrengen van deze stads- en dorpswachten in stichtingen waarin lokale overheid, politie en bedrijfsleven participeren». De leden van de D66-fractie verzochten de regering om een reactie op bovenstaand betoog.

Een andere ontwikkeling die gaande is op de particuliere beveiligingsmarkt, zo vervolgden de leden van de D66-fractie, is het uitschrijven van parkeerbonnen in zogenaamde gefiscaliseerde gemeenten door particuliere beveiligingsorganisaties. Tevens ziet deze branche in de toekomst mogelijkheden om activiteiten te verrichten op het terrein van de snelheidscontrole, het vervoer van arrestanten en bijvoorbeeld de gevangenenbewaring. Deze leden hadden begrepen dat inmiddels experi-

menten zijn opgezet met betrekking tot het uitschrijven van parkeerbonnen door particuliere beveiligingsorganisaties.

Hoewel deze leden in beginsel niet negatief stonden ten opzichte van deze experimenten, waren zij bezorgd over hoe je de opsporingsbevoegdheid vorm moet geven en met welke waarborgen en controle je deze bevoegdheid moet omkleden. Zijn de rechtswaarborgen rond de uitoefening van publieke bevoegdheden op het publieke domein wel zeker gesteld?

Zou de regering uitvoerig bij deze activiteit van de beveiligingsbranche stil willen staan en de Tweede Kamer op de hoogte willen brengen van de laatste stand van zaken? Tegen de achtergrond van de genoemde ontwikkelingen rees bij de leden van de D66-fractie de vraag of de regering haar stelling in de brief van 31 augustus 1989 (TK 20 811, nr. 14) kan toelichten, te weten dat vanuit een oogpunt van democratische controle een «helder onderscheid» tussen de activiteiten van de politie en de particuliere sector op het terrein van de beveiliging van belang is.

3.2. *Verbod nevenfunctie*

De leden van de CDA-fractie konden ermee instemmen dat in artikel 5, tweede lid van het wetsvoorstel ondubbelzinnig is vastgelegd dat het politieambtenaren niet is toegestaan buiten de uitoefening van de politietoek, werkzaam te zijn voor beveiligingsorganisaties en recherchebureaus of zulke organisatie in stand te houden. Deze leden vroegen op welke wijze de overheid dit kan controleren, gelet op de bestaande wetgeving met betrekking tot het uitwisselen van persoonlijke gegevens (Registratiekamer). Verder wordt in de memorie van toelichting aangegeven dat van het verbod slechts in uitzonderlijke omstandigheden ontheffing kan worden verleend.

Uiteraard is dan de vraag van de leden van de CDA-fractie wat die uitzonderlijke omstandigheden kunnen zijn. Weliswaar staat in de memorie van toelichting letterlijk «hierbij moet worden gedacht aan een situatie waarin een politie- of opsporingsambtenaar een zodanige functie vervult dat een buitenstaander redelijkerwijs niet voor enig gevaar van vermenging van taken behoeft te vrezen, terwijl tevens niet voor overdracht van politie- of opsporingsinformatie behoeft te worden gevreesd». De aan het woord zijnde leden van de CDA-fractie verzoeken de regering met name deze zin te verduidelijken.

De leden van de CDA-fractie herhaalden er voorstander van te zijn dat het politieambtenaren niet is toegestaan buiten de uitoefening van de politietoek, werkzaam te zijn voor beveiligingsorganisaties en recherchebureaus of zulke organisaties in stand te houden. Wel vroegen de aan het woord zijnde leden of niet een bepaling in de wet zou moeten worden opgenomen waarbij de werkgever die desondanks toch politieambtenaren in dienst neemt, dan wel werkzaamheden voor zijn particuliere beveiligingsorganisatie laat verrichten, strafbaar wordt gesteld voor het toelaten van deze handelingen.

De leden van de D66-fractie stemden in met de bepaling die het politieambtenaren verbiedt, buiten de uitoefening van de politietoek, werkzaam te zijn voor beveiligingsorganisaties of recherchebureaus of zulke organisaties in stand te houden.

De recente gebeurtenissen rondom de nevenactiviteiten van politieambtenaren in Amsterdam en Utrecht tonen aan dat de integriteit van de politie in gevaar komt als dergelijke activiteiten wel zouden worden toegelaten. De aan het woord zijnde leden constateerden dat van het

verbod in uitzonderlijke omstandigheden ontheffing kan worden verleend. De regering geeft hiervan een enigszins abstract voorbeeld. Deze leden vroegen daarom of de regering een meer concreet op de situatie toegespitst voorbeeld zou kunnen geven van een uitzonderlijke omstandigheid die aanleiding geeft tot ontheffing?

Heeft de regering overigens overwogen een bepaling in de wet op te nemen zoals in België het geval is die het politieambtenaren een aantal jaren na beëindiging van hun dienstbetrekking verbiedt te gaan werken voor een particuliere beveiligingsorganisatie, om zodoende het ontstaan van een «Old Boys Network» tegen te kunnen gaan? De geheimhoudingsbepaling leek de leden van de D66-fractie voorsnog hiervoor niet effectief genoeg. Hoe kijkt de regering aan tegen het bestaan van een dergelijk netwerk?

4. Reikwijdte van de wet

4.1. Beveiligingsorganisaties

In artikel 3 wordt een beveiligingsorganisatie omschreven. Onder (e) wordt vermeld, dat ook een vergunning kan worden verleend aan «overige beveiligingsorganisaties: particuliere organisaties die beveiligingswerkzaamheden verrichten, anders dan omschreven onder (a) tot en met (d)». Kan de regering nader aangeven waaraan wordt gedacht? De leden van de VVD-fractie vonden het criterium in artikel 3 onderdeel (e) vaag waardoor onduidelijkheid ontstaat over de vraag op grond waarvan en aan wie een vergunning kan worden verstrekt.

Dit wetsvoorstel biedt een heldere omschrijving van de voorkomende beveiligingsorganisaties alsmede van de aard van de tot hun taak behorende werkzaamheden, zo merkten de leden van de GroenLinks-fractie op.

De leden van de SGP-fractie vroegen of de omschrijving van het begrip beveiligingsorganisatie (ex. artikel 1) niet te ruim is. Bij de behandeling van de wijziging van de Wet op de weerkorpsen hadden deze leden al het voorbeeld genoemd van de bewaker van een fietsenstalling. Levert de voorgestelde omschrijving niet het risico op van het veelvuldig moeten verlenen van vrijstellingen?

In het verlengde hiervan stelden de leden van de SGP-fractie een vraag naar aanleiding van de restcategorie als bedoeld in artikel 3, onderdeel e. Blijkens de toelichting is deze bedoeld voor bijvoorbeeld ad hoc gevormde ordediensten voor eenmalige evenementen. Op grond van welke criteria wordt beoordeeld of het daarbij gaat om een ordedienst die is te kwalificeren als een beveiligingsorganisatie en derhalve vergunningplichtig is? Bij vrijwel elk evenement wordt immers wel een aantal toezichthoudende personen ingeschakeld. Wat te denken van bijvoorbeeld een grootschalig koninginnedag-gebeuren, waarbij de leden van de Oranjevereniging toezicht houden, uitgerust met een walkie-talkie en «geüniformeerd» door middel van een oranje band om de arm?

Verder gingen de leden van de SGP-fractie in op de mogelijkheid van spontaan optredende burgerwachten en dergelijke. Als bijvoorbeeld in een wijk een aantal buurtbewoners min of meer georganiseerd patrouilleren in de wijk, valt dat dan onder het begrip beveiligingsorganisatie?

In de toelichting wordt er van uitgegaan dat beveiligingsorganisaties werken in opdracht van derden. De leden van de SGP-fractie wezen echter op de mogelijkheid dat een organisatie op eigen initiatief beveiligingsactiviteiten ten behoeve van derden verricht. Zij noemden als voorbeeld

de «Guardian Angels», een organisatie die op eigen initiatief de centra van grote steden wil beveiligen. (Zie Reformatorisch Dagblad, 7 maart 1994.) Is een dergelijke organisatie vergunningplichtig?

4.2. De overheid

De leden van de CDA-fractie vonden het merkwaardig dat «overwogen is overheidsdiensten die voor derden particuliere beveiligingswerkzaamheden verrichten, onder de werking van de wet te brengen».

«Hier is niet voor gekozen omdat dit ten onrechte de indruk zou kunnen wekken dat het tot de taken van de overheid behoort om beveiligingswerkzaamheden voor bepaalde particulieren te verrichten, anders dan in de uitoefening van de politietaken of andere overheidstaken». Dit is minder stellig dan hetgeen in paragraaf 1.4. wordt gesteld nl. dat voor de overheid een verbod is opgenomen om voor derden beveiligingswerkzaamheden te verrichten.

Zo vroegen de leden van de CDA-fractie of bijvoorbeeld de beveiligingsdienst van de Tweede Kamer valt onder de strekking van het verbod zoals geformuleerd in de memorie van toelichting. In deze paragraaf wordt verder gesproken over de eigenlijke en oneigenlijke politietaken. De leden van de CDA-fractie nodigen de regering uit hiervan een definitie te geven teneinde op basis daarvan te kunnen nagaan wat tot de competentie behoort van de particuliere beveiligingssector.

In het kader van de Wet Sociale Werkvoorziening (WSW) worden beveiligingswerkzaamheden uitgevoerd door de gemeentelijk dienst «Multi Bedrijven Rotterdam». Deze dienst is belast met uitvoering van de WSW.

Een 240-tal medewerkers met een WSW dienstverband verrichten reguliere beveiligingswerkzaamheden. Op grond van de huidige redactie van bijvoorbeeld artikel 5, lid 1 van dit wetsvoorstel zouden deze activiteiten niet langer verricht kunnen worden. De leden van de CDA-fractie vroegen of het betreffende artikel niet zodanig geredigeerd zou kunnen worden dat het continueren van de beveiligingsactiviteiten bij «Multibedrijven Rotterdam» kan worden voortgezet.

De leden van de PvdA-fractie constateerden dat ten aanzien van overheidsdiensten die beveiligingswerkzaamheden voor de overheid zelf verrichten met twee maten gemeten schijnt te worden. Immers, deze diensten mogen zonder vergunning beveiligingswerkzaamheden verrichten. Dit kan tot de bizarre situatie leiden dat binnen één en hetzelfde complex – bijvoorbeeld het gebouw van de Tweede Kamer – dezelfde beveiligingswerkzaamheden worden verricht door twee categorieën medewerkers: de «eigen» overheidsmedewerkers zonder vergunning en de ingehuurd of gedetacheerde medewerkers, die in dienst zijn van particuliere bureaus met vergunning.

Het was de leden van de VVD-fractie nog niet helemaal duidelijk waarom voor overheidsdiensten die beveiligingswerkzaamheden verrichten niet eveneens een vergunning noodzakelijk is. In de memorie van toelichting wordt opgemerkt, dat gewerkt wordt aan een wetsvoorstel betreffende doorberekening van politiekosten. Deze leden achtten draagvlakken met dit wetsvoorstel aanwezig. Hoe staat het met de indiening daarvan, zo vroegen zij de regering.

De leden van de D66-fractie stelden vast dat overheidsdiensten die voor derden beveiligingswerkzaamheden verrichten niet onder de werking van de wet vallen, omdat «dit ten onrechte de indruk zou kunnen wekken dat het tot de taken van de overheid behoort om beveiligingswerkzaamheden

voor bepaalde particulieren te verrichten, anders dan in de uitoefening van de politietaak of andere overheidstaken». De aan het woord zijnde leden konden dit vanuit het gezichtspunt van een heldere scheiding tussen taken van de overheid en de particuliere beveiligingsorganisaties onderschrijven.

Niettemin vroegen de leden van de D66-fractie aandacht voor de brief van de Juridisch Adviseur van de Gemeente Rotterdam d.d. 27 mei 1993 inzake dit punt. Voor de dienst Multibedrijven van de gemeente Rotterdam zal het in de toekomst niet mogelijk zijn – ten gevolge van het onderhavige wetsvoorstel om beveiligingswerkzaamheden voor derden te verrichten. Dit zal volgens de Juridisch Adviseur zeer nadelige effecten hebben voor de taken die Multibedrijven als werkverband in het kader van de WSW heeft te vervullen.

In de brief wordt bepleit om van de in het wetsvoorstel geboden mogelijkheid gebruik te maken om bij of krachtens de wet aan bepaalde bestuursorganen wel toe te staan om beveiligingswerkzaamheden te verrichten voor derden. In de eerste plaats omdat «de mogelijke redenen om genoemd verbod in de wet op te nemen volstrekt niet van toepassing zijn op de WSW-werkverbanden en er overigens rechtsongelijkheid zou ontstaan tussen de werkverbanden onderling. In de tweede plaats omdat bij een dergelijk verbod niet alleen ernstige afbreuk wordt gedaan aan de noodzaak voor de werkverbanden om bij krimpemde budgetten en verschuivingen op de arbeidsmarkt toch optimaal in het kader van de WSW te blijven functioneren, maar tevens aan het regeringsbeleid in meer algemene zin waar het betreft de (re)integratie van gehandicapten in de samenleving». Zou de regering hierop een reactie kunnen geven?

De leden van de D66-fractie constateerden dat overheidsdiensten die beveiligingswerkzaamheden voor de overheid zelf verrichten zonder vergunning deze werkzaamheden mogen verrichten. Uit hoofde van de taak van de overheid – handhaving van de rechtsorde en de behartiging van het algemeen belang – «is de overheid reeds gehouden ervoor zorg te dragen dat haar ambtenaren die beveiligingsorganisaties verrichten herkenbaar en betrouwbaar zijn en goed zijn opgeleid». Hoewel deze leden dit onderkennen vroegen zij toch of de overheid hiermee niet een verkeerd signaal afgeeft. Zij heeft immers een voorbeeldfunctie te vervullen en deze leden waren overigens ook niet geheel overtuigd of het motto «gelijke monniken, gelijke kappen» hier niet op behoort te gaan. Kan de regering hierop een reactie geven?

De leden van de GroenLinks-fractie deelden uitdrukkelijk de in het wetsvoorstel opgenomen verbodsbepaling voor de overheid om voor derden beveiligingswerkzaamheden te verrichten.

De leden van de SGP-fractie hadden geconstateerd dat overheidsdiensten die beveiligingswerkzaamheden verrichten buiten de reikwijdte van het wetsvoorstel blijven. Zij vroegen hoe kan worden voorkomen dat er twee, voor het publiek moeilijk te onderscheiden, soorten beveiligingsdiensten ontstaan. In hoeverre is het de bedoeling om regels inzake uniformering en dergelijke ook toe te passen op overheidsdiensten?

De leden van de SGP-fractie hadden met instemming kennis genomen van het verbod voor opsporingsambtenaren om werkzaamheden te verrichten voor beveiligingsorganisaties of recherchebureaus. Deze leden waren met de regering eens dat hierover ondubbelzinnig duidelijkheid dient te bestaan.

4.3. Recherchebureaus

De leden van de CDA-fractie merkten op dat dit wetsvoorstel beoogt, slechts die recherchebureaus onder de werking van de wet te brengen, waarvan dat met het oog op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de burgers gewenst is. In hoeverre zal de Registratiekamer in relatie worden gebracht met de activiteiten van recherchebureaus.

Is het denkbaar dat de politie-organisatie meer bevoegdheden krijgt om inzage te kunnen krijgen in de administratie van particuliere recherchebureaus?

De leden van de CDA-fractie vroegen in hoeverre ook particuliere detective bureaus vallen onder de werking van dit wetsvoorstel. Indien de indruk van de aan het woord zijnde leden juist is dat onvoldoende in het onderhavige wetsvoorstel wordt geregeld met betrekking tot de particuliere detectivebureaus nodigden zij de regering uit om alsnog hierin te willen voorzien.

Ook was het de leden van de CDA-fractie opgevallen dat in het onderhavige wetsvoorstel geen opleidingseisen zijn gesteld aan personen die werkzaam zijn bij de recherchebureaus. Zulks is ook niet het geval met betrekking tot personeel dat in dienst is van beveiligingsdiensten die werken voor het overheidsapparaat. Waar aan de particuliere beveiligingsbeambten in de marktsector wel opleidingseisen worden gesteld, dient dit naar de inzichten van de aan het woord zijnde leden ook te gelden voor personeel dat werkzaam is in particuliere recherchebureaus en dat werkzaam is bij beveiligingsdiensten ten behoeve van de rijksoverheid.

De leden van de VVD-fractie vonden de toelichting op de recherchebureaus nogal summier. Zij vroegen of er grenzen worden gesteld aan het verkrijgen en analyseren van gegevens, zo ja, welke? In hoeverre is bijvoorbeeld het screenen en schaduwen van personen toegestaan? Is het toelaatbaar dat door particuliere rechercheurs in vuilnisemmers naar gegevens wordt gezocht?

De leden van de D66-fractie stelden vast dat recherchebureaus die andere gegevens verzamelen dan gegevens die betrekking hebben op personen, bijvoorbeeld bedrijfsinformatie, niet onder de werking van de wet worden gebracht.

«Beoogd is slechts die recherchebureaus onder de werking van de wet te brengen, waarvan dat met het oog op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van burgers gewenst is», aldus de regering. Volgens Hoogenboom (Elsevier, 18 september 1993) richt de onderhavige wet zich voornamelijk «op de uitstervende dinosaurussen van de detectivemarkt». Volgens Hoogenboom hebben vanwege de veranderde criminaliteit, de derde generatie detectivebureaus de toekomst. «De heel professionele derde generatie detectives zijn informatiemakelaars binnen het bedrijfsleven. Dat zijn organisaties die criminaliteit in de bovenwereld bedrijven. Justitie krijgt, ondanks de nieuwe maatregelen, geen enkele greep op dit soort detectives. Er wordt teveel gedacht in termen van het traditionele politieapparaat». (...) «Controle op de werkwijze en machtsuitoefening van de derde generatie detectives binnen het bedrijfsleven, is in de wetgeving volledig buiten beeld gebleven».

Deze leden vroegen een reactie op het bovenstaande. Tevens vroegen zij een reactie op de risico's die Hoogenboom schetst bij verregaande samenwerking tussen publieke en private opsporingsdiensten. In hoeverre wordt door de politie gebruik gemaakt van recherchebureaus en in hoeverre wordt dit cq. kan dit worden gecontroleerd? Indien van de

voorbereidende werkzaamheden van detectives gebruik wordt gemaakt in hoeverre heeft dit dan invloed op zaken die de politie wel of niet aanpakt?

De leden van de D66-fractie vroegen of het juist is dat geen kwaliteits- of opleidingseisen aan de vergunning voor recherchebureaus wordt gesteld, omdat dat het opsporingsmonopolie van de overheid zou aantasten. Tevens wilden deze leden weten of het juist is dat recherchebureaus elke activiteit die zij ontplooiën ten behoeve van hun werkzaamheden (bijv. posten voor een huis) moeten melden aan de plaatselijke politie? Zo ja, op welke wijze valt te controleren dat dergelijke activiteiten daadwerkelijk worden gemeld?

De leden van de Groen Links-fractie hadden wel enige bedenkingen bij de waarborgen die het wetsvoorstel biedt met betrekking tot het werk van particuliere recherchebureaus.

De werkzaamheden van particuliere recherchebureaus liggen in de opvatting van deze leden bij uitstek op het terrein van de persoonlijke levenssfeer. Deze leden meenden daarom dat bescherming daarvan expliciet in het wetsvoorstel moet worden geregeld en dat dit niet moet worden overgelaten aan de branche zelf.

5. Waarborgen voor kwaliteit en betrouwbaarheid

5.1. Personeel

Waar gesproken wordt over waarborgen voor kwaliteit en betrouwbaarheid van het personeel dat actief zal zijn in beveiligingsorganisaties en recherchebureaus, wordt aangegeven dat bij de beoordeling hiervan rekening moet worden gehouden met de justitiële antecedenten en persoonlijke omstandigheden en gedragingen van de betrokken persoon of personen. De leden van de CDA-fractie vroegen of een kwalitatieve toets plaatsvindt en zo ja, op welke wijze?

Opmerkelijk is dat noch in de memorie van toelichting noch in de wet zelve eenduidige criteria worden aangegeven op basis waarvan indicaties kunnen worden gegeven hoe met die beoordeling moet worden gewerkt. Voorts vroegen de leden van de CDA-fractie of na een eventuele beoordeling er voor de persoon die is afgewezen een beroepsmogelijkheid openstaat? Voorts wordt aangegeven dat gewerkt wordt aan het afbouwen van de regeling die het mogelijk maakt dat beveiligingspersoneel gedurende de eerste 22 maanden waarin zij voor een beveiligingsorganisatie werkt nog niet gediplomeerd behoeft te zijn. Kan dit geconcretiseerd worden?

De leden van de VVD-fractie merkten op dat voor het tewerkstellen van personeel toestemming nodig is. Als mogelijke gronden voor weigering worden genoemd justitiële antecedenten, persoonlijke omstandigheden en gedragingen van de betrokken persoon. Kan dit nader worden toegelicht?

Voorts vroegen deze leden of er een termijn is gesteld waarbinnen dit beslist moet worden? Werknemers uit andere lidstaten mogen niet indirect worden gediscrimineerd. In dit verband vroegen de leden van de VVD-fractie of er een overzicht bestaat van gelijkwaardige diploma's.

5.2. Installatie van alarmapparatuur

Installateurs van apparatuur bij particuliere alarmcentrales moeten voldoen aan de eisen zoals vastgesteld bij ministeriële regeling. De leden van de VVD-fractie waren van mening dat in ieder geval voor deze regeling een overgangsbepaling moet komen. Voorts vroegen zij de

regering nader aan te duiden wat bedoeld wordt met «een particuliere alarmcentrale mag alleen diensten verlenen aan een derde die eveneens aan die voorwaarden voldoet».

In hoeverre mag de particuliere alarmcentrale vertrouwen op mededelingen van een derde omtrent diens erkenning? Bestaat er ook een onderzoeksplicht? Wat is de rechtsgrond voor deze bepaling, die zich immers afspeelt in de particuliere sfeer.

Hoe kan de overheid garanderen dat tijdig een installateur, die voldoet aan de gestelde eisen voor installatie, beschikbaar is? De leden van de VVD-fractie ontkwamen niet aan de indruk, dat de voorgestelde regeling niet of nauwelijks handhaafbaar is.

5.3. Kwaliteit van alarmapparatuur

«Bij ministeriële regeling kunnen tevens instanties aangewezen worden die apparatuur kunnen goedkeuren». «Denkbaar is dat instanties die een erkenningsovereenkomst hebben gesloten met de Raad voor de Certificatie worden aangewezen». De leden van de CDA-fractie vroegen of bekend is of de verzekeringsbranche een dergelijke erkenningsregeling heeft dan wel of hier geduid wordt op de regeling die geldt binnen de UNETO. Deze leden zijn voorstander van zulke regelingen.

In de wet worden additionele eisen gesteld met betrekking tot de doeltreffendheid en de kwaliteit van alarminstallaties van particuliere beveiligingsorganisaties. Kan een overzicht worden gegeven van het aantal alarminstallaties dat in Nederland wordt beheerd door particuliere beveiligingsorganisaties en of deze voldoen aan de eisen die worden gesteld in het onderhavige wetsvoorstel. De leden van de CDA-fractie veronderstelden dat niet alle alarminstallaties voldoen aan de criteria die hier worden gesteld. Indien dit zo is vroegen zij welk tijdsbestek de regering voor ogen heeft om te komen tot de beoogde situatie? Nu reeds wensten de leden van de CDA-fractie aan te geven dat aan deze niet acceptabele situatie snel een einde dient te komen.

5.5. Legitimatiebewijs en uniform

De leden van de D66-fractie vroegen of de regering met behulp van Postbus 51 spotjes of anderszins de burger zal gaan voorlichten over de verschillen tussen de politie en de particuliere beveiligingsorganisaties, dit gezien het feit dat onder de bevolking nog veel verwarring bestaat over deze onderscheidende diensten.

5.6. Persoonlijke levenssfeer

Dit wetsvoorstel houdt nauw verband met eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van burgers. Het was de leden van de VVD-fractie dan ook niet duidelijk waarom de registratiekamer niet om advies is gevraagd.

Deze kamer heeft immers een enorme ervaring met betrekking tot de handhaving van de Wet persoonsregistraties (WPR). De redenering om dit niet te doen vonden deze leden niet sterk; immers er zijn wellicht vele aspecten, die over het hoofd worden gezien. Juist bij een wetsvoorstel, dat zo verweven is met de persoonlijke levenssfeer zou een advies terzake niet hebben misstaan.

De leden van de D66-fractie hadden in het voorlopig verslag bij het wijzigingswetsvoorstel op de weerkorpsen aandacht gevraagd voor de informatiestromen van de particuliere beveiligingsorganisaties. Zij wezen

in dit voorlopige verslag op het feit dat voor verschillende registraties met dezelfde inhoud een geheel ander wettelijk regime geldt.

De regering had in de memorie van antwoord toegezegd de bescherming van de privacy bij de opstelling van het integrale wetsvoorstel nogmaals te overwegen. Heeft de regering dit gedaan en zo ja kan zij hier dan nader uitleg over geven?

De leden van de D66-fractie vroegen de regering nu er privacy-gevoelige informatie wordt uitgewisseld tussen het bedrijfsleven en de overheid en er gevaar bestaat van data-surveillance, hoe daar met de huidige privacy-regels mee kan en moet worden omgegaan.

6. Uitvoering en handhaving

6.1. Toezicht

De leden van de D66-fractie vroegen de regering of het wel wenselijk is aan de politie het toezicht op de naleving van de wet op te dragen, gezien de toenemende (in)formele vervlechting van (taken van) politie en particuliere beveiligingsorganisaties?

6.2. Sancties

Met betrekking tot de voorgestelde sancties vroegen de leden van de SGP-fractie of de sanctie op niet-naleving van de regels betreffende de toestemming voor het tewerkstellen van personeel niet beter past in de Wet Economische Delicten in plaats van zoals voorgesteld in de categorie administratieve boetes?

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 2

Uit de toelichting bij artikel 2, tweede lid, hadden de leden van de SGP-fractie begrepen dat slechts een vrijstelling per categorie kan worden gegeven en geen individuele ontheffing. Deze leden vonden deze toelichting niet geheel overtuigend. Indien niettemin gekozen wordt voor uitsluitend de mogelijkheid van vrijstelling per categorie, moet dit dan niet expliciet uit de wettekst zelf blijken, in plaats van slechts uit de toelichting?

Artikel 4

De leden van de SGP-fractie vroegen of het woordje «of» in de zinsnede «gelet op de voornemens en antecedenten van de aanvrager of van de personen die het beleid van de aanvrager bepalen» in de eerste volzin van artikel 4, eerste lid, niet moet worden vervangen door «en».

Artikel 5

De leden van de SGP-fractie vroegen of de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken voor de politie zo ver moet gaan dat ook voor de in het vierde lid van artikel 5 bedoelde ontheffing het overeenstemmingsvereiste moet gelden.

Artikel 6

De leden van de D66-fractie vroegen of de bepaling uit de Wijzigingswet op de weerkorpsen ten aanzien van het bij ministeriële regeling stellen

van regels met betrekking tot de te verrichten werkzaamheden en de wijze waarop die werkzaamheden worden verricht, is overgenomen in het onderhavige wetsvoorstel. Vloeit deze bepaling reeds voort uit artikel 9 of uit artikel 12?

De leden van de SGP-fractie vroegen een toelichting op de noodzaak van de zeer ruime omschrijving van onderdeel i van artikel 6.

Artikel 7

De leden van de SGP-fractie vonden de tweede volzin van artikel 7, vierde lid, merkwaardig. Zij begrepen de reden erachter wel, maar vroegen of deze volzin voor een goed verstaan en toepassing van de wet noodzakelijk is.

Slotopmerkingen

Evenals andere wetten is ook dit wetsvoorstel onderhevig aan de door de regering vastgestelde «bedrijfseffectentoets», zo merkten de leden van de CDA-fractie op. De bedrijfseffectentoets beoogt de administratieve lasten van het bedrijfsleven te verminderen, of indien mogelijk is, in elk geval niet te verhogen. Is ten aanzien van dit wetsvoorstel de Bedrijfs-effectentoets gehanteerd en kan worden aangegeven tot welke effecten dit heeft geleid?

De leden van de D66-fractie vroegen naar aanleiding van de reactie van de regering in de memorie van antwoord bij het wijzigingsvoorstel van de Wet op de weerkorpsen op het mogelijk gebruik door beveiligingsbeambten van een wapenstok, of de regering reeds toestemming heeft verleend aan bepaalde categorieën beveiligingsbeambten een wapenstok te dragen dan wel of zij dit voornemens is te doen en zo ja aan welke categorie?

De voorziter van de vaste Commissie voor Justitie,
Swildens

De voorzitter van de vaste Commissie voor de Politie,
Kohnstamm

De griffier voor dit Verslag,
Tielens-Tripels